

tal. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 28

Ændringen er en konsekvens af nr. 22.

Til nr. 29

Ændringen er en konsekvens af nr. 12.

Til nr. 33

Ændringen er en konsekvens af nr. 21.

Til nr. 34

Et realkreditinstituts konkursbehandling vil være atypisk i forhold til andre konkursboer, bl.a. fordi den endelige afslutning af boregnskabet må afvente det sidste låns udløb, da lånene er uopsigelige i henhold til pantebrevene. Det foreslås derfor, som noget nyt, at boligministeren skal fastsætte regler om konkursbehandlingen, herunder eventuelle regler om, at der i denne periode kan ske á conto udbetaling til kreditorerne (obligationsejerne).

Den foreslåede bestemmelse giver ikke adgang til at fastsætte materielle konkursregler.

Til nr. 35

Da redegørelsespligten i den nugældende § 91, stk. 2 vedrørende revisorskifte kun gælder, såfremt skiftet skyldes særlige forhold, og da kriteriet »særlige forhold« er baseret på et subjektivt skøn, foreslås det at ændre § 91, stk. 2, således at instituttet og revisor i tilfælde af revisorskifte skal afgive hver sin redegørelse til boligministeren for skiftet, uanset om parterne måtte finde, at der ikke foreligger »særlige forhold«. Bestemmelsen svarer til § 61e, stk. 4, i årsregnskabsloven, der i lyset af Nordisk Fjer-sagen blev indsat i denne lov i maj 1991. Efter § 61e, stk. 4 i årsregnskabsloven har den fratrædende revisor således pligt til at oplyse om grundene til sin fratrædelse til den tiltrædende revisor, uanset om fratrædelsen skyldes »særlige forhold« eller ej.

Til nr. 36

Det foreslås, at oplysningspligten også omfatter den fratrædende revisor.

Til nr. 37

Den foreslåede bestemmelse gennemfører tavshedspligtbestemmelsen i artikel 16 i 2. samordningsdirektiv. Denne artikel indeholder en harmonisering af medlemslandenes regler om tavshedspligt og vide-

regivelse af oplysninger for ansatte og eksperter, der handler eller har handlet på Finanstilsynets vegne.

En tilsvarende bestemmelse blev indføjet i bank- og sparekasseloven ved en lovændring i maj 1990.

Af bemærkningerne til forslaget til den nugældende § 98 i realkreditloven fremgår det, at der har været nedsat et udvalg i Finanstilsynets regi med henblik på at overveje, hvorledes bl.a. 2. samordningsdirektiv kunne implementeres i dansk lovgivning, og at der ville blive fremsat forslag til ændring af § 98, når dette udvalgs forslag forelå. § 50a i lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. med flere love, jf. lov nr. 306 af 16. maj 1990, er således resultatet af dette udvalgs arbejde.

Det foreslås, at der skabes parallelitet til de regler om tavshedspligt, der er gældende for Finanstilsynet på bank- og sparekasseområdet. Bestemmelsen svarer derfor til den vedtagne § 50a i lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. med flere love, jf. lov nr. 306 af 16. maj 1990.

Princippet om hjemlandskontrol, hvor ansvaret for solvens udelukkende påhviler hjemlandets myndigheder, kræver af hensyn til en effektiv tilsynsfunktion en udvidet udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne i henholdsvis værtsland og hjemland.

I stk. 1 fastsættes hovedreglen om, at Finanstilsynets ansatte er forpligtet til ikke at videregive fortrolige oplysninger til andre personer eller myndigheder.

Da der er mulighed for i særlige tilfælde at inddrage eksperter, herunder revisorer, eller anden fremmed bistand i tilsynets arbejde, hvorved disse får adgang til fortrolige oplysninger, fastsættes det eksplicit i stk. 1, for at der ikke skal herske tvivl om rækkevidden af deres tavshedspligt, at disse personer er omfattet af samme tavshedspligt som tilsynets ansatte.

Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om et realkreditinstituts forretningsmæssige forhold og låntagernes forhold samt oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Oplysninger må dog videregives i summarisk eller samlet form, således at det enkelte institut eller dets kunder ikke kan identificere.

Ifølge lovforslaget må fortrolige oplysninger kun udleveres i de tilfælde, der eksplicit er fastsat i § 98, stk. 2. Lovforslagets bestemmelser om tavshedspligt og adgangen til at videregive oplysninger indebærer således en skærpelse i forhold til såvel forvaltnings generelle bestemmelser som de nugældende regler i realkreditloven herom. Undtagelserne, jf. stk. 2, til hovedreglen om, at fortrolige oplysninger ikke må videregives, er følgende: